

391008

29

ψ

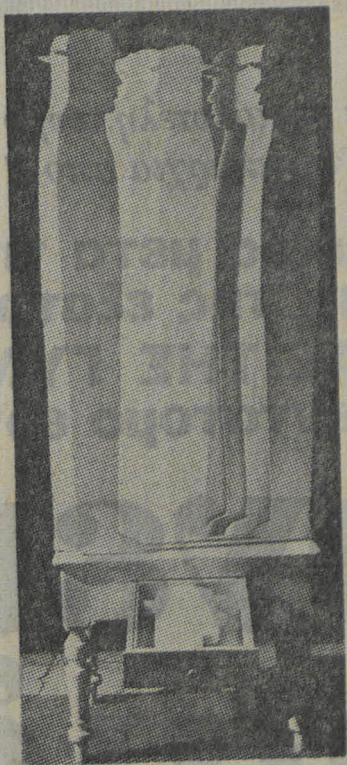
B.13.Ε.69

‘Η νέα παρουσίαση έργων του Γαΐτη

ΠΟΛΛΑ μπορεί κανείς να γράφει για την νέα παρουσίαση δουλειάς του Γιάννη Γαΐτη στο Ίνστιτούτο Γκαΐτε. Για τό πλήθος τών άνώνυμων ανθρώπων του πού συνωστίζονται ή άπομονώνονται, τυποποιημένη και άδιάφορη ποσότης τού ίδιου ύλικού σέ διάφορους συνδυασμούς, ό θεατής φτιάχνει ιστορίες και έφευρίσκει νοήματα πού όλα ανάφέρονται στό μύθο τής καθημερινής άπρόσωπης ζωής.

Σέ σχέση μ τήν περυσινή του έκθεση ό Γαΐτης στή φετεινή εργασία του προχωρεί ένα ακόμα βήμα στό να κάνει πιά «άπτά» τά έργα του. Οί μορφές του ξεκολλούν από τόν κανβά, από τήν ίδια τους τήν σκιά — όπως ένα έργο πιάς εξιστορεί στό Ίνστιτούτο Γκαΐτε — για να γίνουν ξύλινες κατασκευές πού άλλοτε διεκδικούν μιάν πραγματική τριδιάστατη ύπαρξη άλλοτε μένουν περιγράμματα, προφίλ ύπάρξεων. Τά έργα αυτά συνθέτουν όλα μαζί έναν κόσμο, τά στοιχεία τού οποίου είναι έναλλάξιμα μεταξύ τους και όπου ή μονάς παραμένει πάντα ό άνθρωπος.

Τά μέσα τού Γαΐτη είναι άναφορές σέ άλλα έργα — ό τροχός τού Τζιακομμέτι — σέ άλλους τρόπους — τά έκφραστικά μέσα τού Τσερόλλι — σέ μόδες τά γεωγραφικά μοτίβα στίς λεπτομέρειες. ‘Η θεληματική αυτή ένταξη τού καλλιτέχνη σέ ήδη γνωστές «σύγχρονες» εικόνες δημιουργεί προυποθέσεις μιάς οικειότητας μέ τόν επισκέπτη και είναι ένα ακόμα στοιχείο πού βοηθεί τήν μέθεξη στό παιχνίδι πού μάς προτείνει ό Γαΐτης. Γιατί και πάλι όπως πάντα ή επαφή μας μέ τό έργο του σημαδεύεται από μιάν άμεσότητα και ζωντάνια και ένα ύφος

★ Ένα από τά έργα τού Γιάννη Γαΐτη, πού έκτίθεται στήν αίθουσα τού Ίνστιτούτου Γκαΐτε

ανάλαφρο, όπου ή χάρις δέν αφήνει τήν σοβαροφάνεια να κερδίσει έδαφος ακόμα και όταν ό Γαΐτης περιγράφει μιά τόσο βλαδερή ιστορία όσο ή θεληματική θέληση να νείς ύποταγή τού ανθρώπου σε μιά μοίρα τόσο άχαρη.

